Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XIX Warszawa, 30 kwietnia 1937 r. Nr 13.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział Ogólny i Osobowy.

Poz. 84. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 21 kwietnia 1937 r. w sprawie zmiany przepisów o wydawaniu Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji . str. 146

Poz. 85. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 26 marca 1937 r. o kompetencji dyrektorów kolei państwowych w sprawie zezwalania na przewóz pociągami osobowymi, w niektórych przypadkach, przesyłek str. 146

Poz. 86. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 kwietnia 1937 r. o zmianie Statutu Organizacyjnego Biura Gdańskiego P. K. P. str. 146

Poz. 87. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 kwietnia 1937 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianie zarządzenia w sprawie utworzenia wydziałów komunikacyjno - budowlanych i wydziałów dróg wodnych w urzędach wojewódzkich . . . . . str. 146

Poz. 88. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 kwietnia 1937 r. o organizacji państwowych wytwórni materiałów drogowych . . . . str. 146

Poz. 89. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 marca 1937 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmian w przepisach o ryczałtach na wyjazdy dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" . . . . . . str. 148

Poz. 90. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 kwietnia 1937 r. w sprawie odznak służbowych Straży Kolei Państwowych str. 149

Poz. 91. Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 15 kwietnia 1937 r. Nr 62 o zaopatrywaniu biur Ministerstwa Komunikacji i urzędów P. K. P. w maszyny do pisania marki „F. K." . . . . . . str. 152

Poz. 92. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 7 kwietnia 1937 r. Nr 63 w sprawie przejazdów służbowych w pociągach M. T. E. str. 152

Poz. 93. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 8 kwietnia 1937 r. Nr 64 w sprawie szkolenia personelu kolejowego z obsługi hamulców zespolonych w ruchu towarowym str. 152

Poz. 94. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 16 kwietnia 1937 r. Nr 65 w sprawie egzaminowania pracowników kolei użytku publicznego i prywatnego nie będących w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" . . str. 153

Poz. 95. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 kwietnia 1937 r. Nr 66 w sprawie zmiany tekstu zarządzenia o organizacji służby elektrotechnicznej w dziedzinie silnych prądów na obszarze Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie . . . . str. 153

Poz. 96. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 17 kwietnia 1937 r. Nr 67 o stanowisku i tytule palacza w niższej państwowej służbie cywilnej w dziale Ministerstwa Komunikacji . . . . str. 153

Poz. 97. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 7 kwietnia 1937 r. Nr 68 w sprawie formy pouczenia o prawie do odwołania str. 153

Dział Finansowy.

Poz. 98. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 marca 1937 r. o wydaniu dodatku I do Regulaminu Biur Kontroli Dochodów Nr F—11 . . . . . . str. 154

Poz. 99. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 10 kwietnia 1937 r. Nr 69 w sprawie zmiany terminu sporządzania wykazów zmian inwentarza użytkowego . str. 154

Obwieszczenia.

Wydawnictwa zalecone . . str. 154

DZIAŁ OGÓLNY I OSOBOWY.

84.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 21 kwietnia 1937 r. w sprawie zmiany przepisów o wydawaniu Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 23 grudnia 1936 r. Nr P. 5/106/33/36 o wydawaniu Dziennika Urzędowego M. K., Dziennika Urzędowego M. K. Spraw Tajnych i Poufnych i Dzienników Zarządzeń D. O. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr 68, poz. 348) wprowadzam następujące zmiany:

1) W § 2 p. 3 wykreśla się lit. a), a lit. b), c) i d) oznacza się odpowiednio jako a), b) i c).

2) W załączniku I, § 6 p. 4) wykreśla się w końcu zdania kropkę i dodaje się wyrazy: „oraz w Instrukcjach Handlowo-Taryfowych".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr G. VI. 194/1/37.

85.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 26 marca 1937 r. o kompetencji dyrektorów k. p. w sprawie zezwalania na przewóz pociągami osobowymi, w niektórych przypadkach, przesyłek.

Niniejszym zarządzam:

W § 2 ust. (1) przepisów o podziale czynności w D. O. K. P. (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr 9, poz. 54), ze zmianami ogłoszonymi w Dz. Urz. M. K. Nr 61, poz. 306 z 1936 r., pkt 37a) otrzymuje brzmienie następujące:

„zezwalanie na przewóz pociągami osobowymi na odcinkach, na których nie kursują pociągi mieszane a pociągi towarowe kursują nie codziennie, w dni nie kursowania pociągów towarowych, przesyłek, nie wychodzących poza okrąg dyrekcji, bez pobierania 10 lub 25% dopłaty przewoźnego."

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr P. 5-132/12/37.

86.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 kwietnia 1937 r. o zmianie Statutu organizacyjnego Biura Gdańskiego P. K. P.

Niniejszym zarządzam:

W § 5 Statutu organizacyjnego Biura Gdańskiego Polskich Kolei Państwowych, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 października 1935 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 39, poz. 205) wstawia się nowy pkt „8a)" o brzmieniu następującym: „sprawy umieszczania ogłoszeń i reklam na dworcach kolejowych;".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr P. 5-132/15/37.

87.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 kwietnia 1937 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianie zarządzenia w sprawie utworzenia wydziałów komunikacyjno-budowlanych i wydziałów dróg wodnych w urzędach wojewódzkich.

W porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych zarządzam:

W rozdziale V zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 7 kwietnia 1933 r. w sprawie utworzenia wydziałów komunikacyjno-budowlanych i wydziałów dróg wodnych w urzędach wojewódzkich (Dz. Urz. M. K. Nr 9, poz. 79) wykreśla się ustęp 3 (dotyczący zarządu klinkierni państwowych), a na końcu zarządzenia umieszcza się nowy rozdział IX o brzmieniu następującym: „Organizację kierownictw państwowych wytwórni materiałów drogowych, podległych wydziałom komunikacyjno-budowlanym, normuje osobne zarządzenie Ministra Komunikacji".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr P. 5-176/1/37.

88.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 kwietnia 1937 r. o organizacji państwowych wytwórni materiałów drogowych.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W bezpośrednim zarządzie państwowym pozostają następujące państwowe wytwórnie materiałów drogowych:

1) Kamieniołomy Państwowe w Janowej Dolinie, w Województwie Wołyńskim,

2) Kamieniołomy Państwowe w Zagnańsku, w Województwie Kieleckim,

3) Kamieniołomy Państwowe w Kozach, w Województwie Krakowskim,

4) Klinkiernie Państwowe w Białopolu, w Budach i w Izbicy, w Województwie Lubelskim.

§ 2.

Zadaniem kamieniołomów państwowych jest wydobywanie, obróbka i dostarczanie kamienia, a zadaniem klinkierni państwowych — produkcja i dostarczanie klinkierów dla potrzeb gospodarki drogowej w Państwie.

§ 3.

(1) Kamieniołomami państwowymi zarządzają kierownicy kamieniołomów, wyznaczeni przez Ministra Komunikacji, z siedzibą w miejscowości, w której kamieniołomy się znajdują, wszystkimi zaś klinkierniami łącznie — jeden z kierowników klinkierni, wyznaczony przez Ministra Komunikacji.

(2) Kierownicy kamieniołomów i kierownik klinkierń:

1) zarządzają podległymi wytwórniami na zasadach handlowych, pod osobistą odpowiedzialnością, w ramach zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikacji na każdy rok budżetowy, planu finansowo - gospodarczego, oraz w ramach obowiązujących ustaw, rozporządzeń i zarządzeń władz wyższych;

2) podlegają właściwym miejscowo wojewódzkim władzom administracji ogólnej, a sprawy z tego zakresu działania załatwiane są w właściwych wydziałach urzędów wojewódzkich;

3) są zwierzchnikami personelu podległych kierownictw i robotników wytwórni;

4) porozumiewają się w sprawach wytwórni bezpośrednio z władzami państwowymi I instancji oraz z osobami i instytucjami prywatnymi, z władzami zaś wyższymi za pośrednictwem właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, chyba, że dana władza występuje w charakterze prywatno - prawnym w stosunku do wytwórni lub że Ministerstwo Komunikacji poleci wytwórni porozumieć się bezpośrednio z daną władzą;

5) decyduje pod własną odpowiedzialnością w sprawach wskazanych w § 6, które zostaną przekazane ich kompetencji przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 4.

(1) Organem pracy kierowników kamieniołomów są kierownictwa kamieniołomów, organem pracy kierownika klinkierń — kierownictwo klinkierń.

(2) W skład Kierownictw Kamieniołomów w Janowej Dolinie i w Zagnańsku wchodzą oddziały:

1) administracyjny, obejmujący personel biurowy,

2) techniczny, obejmujący personel techniczny.

(3) Na czele każdego oddziału stoi kierownik.

(4) Kierownictwo Kamieniołomów w Kozach nie dzieli się na komórki organizacyjne.

(5) W skład kierownictwa klinkierń wchodzi:

a) personel biurowy kierownictwa,

b) zarządcy techniczni poszczególnych klinkierń wraz z przydanym im do pomocy personelem.

(6) Kierowników oddziałów w kierownictwach kamieniołomów, zarządców technicznych klinkierń oraz księgowych (głównych) w kierownictwach kamieniołomów i w kierownictwie klinkierń wyznacza właściwy wojewoda za zgodą Ministerstwa Komunikacji, innych zaś pracowników — kierownik wytwórni (§ 6 ust. (1) p. 16).

(7) Personel wytwórni jest zasadniczo umowny, opłacany z budżetu wytwórni. Uposażenie, zajętego wyjątkowo w wytwórniach personelu etatowego, podlega refundacji z budżetu wytwórni.

(8) Ilość i rodzaj personelu kierownictw wytwórni, normy jego uposażenia i premiowania oraz wzory umów z pracownikami umownymi, określa osobne zarządzenie Ministra Komunikacji.

§ 5.

Kierowników kamieniołomów w Janowej Dolinie i w Zagnańsku zastępują, w razie ich nieobecności na służbie kierownicy oddziałów technicznych, Kierownika Kamieniołomów w Kozach — księgowy, kierownika klinkierń — zarządca techniczny Klinkierni w Izbicy, a kierowników oddziałów w kierownictwach kamieniołomów i zarządców technicznych w klinkierniach — funkcjonariusze, wyznaczeni przez kierownika kamieniołomów lub przez kierownika klinkierń.

§ 6.

(1) Do zakresu działania kierowników wytwórni należy w szczególności:

1) sporządzanie projektów planów finansowo-gospodarczych wytwórni,

2) przeprowadzanie kalkulacji kosztów własnych i sprzedażnych materiałów produkowanych,

3) sporządzanie bilansu oraz rachunku strat i zysków za dany rok budżetowy,

4) opracowywanie sprawozdań okresowych z działalności wywtórni; wykaz tych sprawozdań będzie podany oddzielnym zarządzeniem,

5) sporządzanie projektów umów, aktów porozumienia itp. na dostawy i roboty dla wytwórni,

6) sporządzanie projektów i kosztorysów robót i dostaw dla wytwórni,

7) sporządzanie projektów odpowiedzi dla władz w wyniku dokonanej kontroli,

8) prowadzenie księgowości według ogólnie przyjętych zasad handlowych, systemem amerykańskim,

9) sprzedaż wyprodukowanych materiałów po racjonalnie skalkulowanych cenach, zatwierdzonych w planach finansowo-gospodarczych przez Ministerstwo Komunikacji i zawieranie umów na dostawę materiałów; z tym zastrzeżeniem, że sprzedaż klinkieru poza teren województwa lubelskiego może nastąpić tylko za zgodą Ministerstwa Komunikacji,

10) przeprowadzanie dla wytwórni przetargów na dostawy i roboty, których wartość nie przekracza 50.000 zł w jednym przypadku, oddawanie w wyniku przetargu dostaw i robót na kwotę do 25.000 zł oraz oddawanie dostaw i robót z wolnej ręki na kwotę, nie przewyższającą 5.000 zł, zgodnie z obowiązującymi przepisami o oddawaniu dostaw i robót, oraz z zachowaniem wszystkich ograniczeń w tych przepisach zawartych,

11) zawieranie umów o dzierżawę pomieszczeń dla podległych pracowników umysłowych i robotników, według schematów zatwierdzonych przez urząd wojewódzki,

12) prowadzenie kalkulacji i statystyki porównawczej z działalności wytwórni,

13) zarządzanie robotami wykonywanymi sposobem gospodarczym,

14) ostateczny odbiór (kolaudowanie) robót wykonywanych w wytwórni,

15) sprawdzanie zapasów w magazynach i remanentów materiałów wszelkiego rodzaju,

16) przyjmowanie i zwalnianie ze służby robotników wytwórni w ramach jej planu finansowo-gospodarczego, oraz przyjmowanie i zwalnianie ze służby pracowników umysłowych kierownictwa, z wyjątkiem pracowników, o których mowa w § 4 ust. (6), w granicach etatów zatwierdzanych corocznie przez Ministerstwo Komunikacji w planie finansowo-gospodarczym wytwórni,

17) udzielanie urlopów wypoczynkowych,

18) nakładanie kar (umownych pieniężnych) w pełnym wymiarze, w granicach obowiązujących przepisów, na podległych pracowników umysłowych i robotników wytwórni.

(2) Sprawozdania i elaboraty wymienione w niniejszym paragrafie, które zostaną zastrzeżone kompetencji Min. Kom., przedstawia kierownik wytwórni Ministerstwu Komunikacji za pośrednictwem wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

§ 7.

(1) Szczegółowy podział i tryb pracy w kierownictwach wytwórni i w samych wytwórniach oraz zakres obowiązków poszczególnych kategorii funkcjonariuszów i robotników określą regulaminy i instrukcje, opracowane przez kierowników wytwórni i zatwierdzone przez właściwych wojewodów.

(2) Przepisy rachunkowo-kasowe dla wytwórni wyda Ministerstwo Komunikacji.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr P. 5-176/2/37.

89.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 marca 1937 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmian w przepisach o ryczałtach na wyjazdy dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Na podstawie § 21 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 21 sierpnia 1934 r. Nr P. 6/38/15/34 w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w razie pełnienia czynności poza zwykłym miejscem służbowym i w przypadkach przeniesienia (Dz. Urz. M. K. Nr 29, poz. 166), zmienionego zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 17 lipca 1936 r. Nr P. 6/38/50/36 (Dz. Urz. M. K. Nr 40, poz. 201) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 21 sierpnia 1934 r. Nr P. 6/38/16/34 o ryczałtach na wyjazdy dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. Urz. M. K. Nr 29, poz. 167) w brzmieniu zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 17 lipca 1936 r. Nr P. 6/38/51/36 (Dz. Urz. M. K. Nr 40, poz. 202) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 tabeli A), poz. 17, 18, 19, 20 i 21 otrzymuje brzmienie:

„17 — Kontrolerzy mechaniczni . . . 100

— 18 — Naczelnicy parowozowni głównych podlegających bezpośrednio Dyrekcji O. K. P. 90

— 19 — Zastępcy naczelników parowozowni głównych, podlegający bezpośrednio Dyrekcji O. K. P. 70

— 20 — Naczelnicy oddziałów mechanicznych w Warszawie i Gdańsku 90

— 21 —	Zastępcy naczelników oddziałów mechanicznych w Warszawie i Gdańsku	70
— 22 —	Maszyniści instruktorzy . . .	80
— 23 —	Kontrolerzy elektrotechniczni wyznaczeni do spraw trakcji węzła kol. warsz.	100
— 24 —	Zawiadowcy odcinków silnoprądowych	65
— 25 —	Przodownicy straży ochrony kolei	40
— 26 —	Pracownicy straży ochrony kolei w drużynach lotnych . . .	30".

2) numeracje następnych pozycji „22—27" tabeli A) zmienia się odpowiednio na „27—32".

3) § 9 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„Pracownikowi pobierającemu ryczałt, potrąca się za czas podróży służbowych, odbywanych poza wyznaczonym mu okręgiem, odpowiednią część ryczałtu, jeżeli za daną podróż przysługuje mu co najmniej cała dieta.

Przy krótszych podróżach, za które pracownik otrzymuje tylko połowę lub 75% diety, ryczałtu nie potrąca się".

4) w § 13 wyrazy: „p. 26 i 27" zmienia się na: „p. 31 i 32".

§ 2. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 marca 1937 r., z wyjątkiem zmiany ryczałtów dla pracowników wymienionych w poz. 17, 18, 19, 20 i 21, która obowiązuje od dnia 1 stycznia 1937 r.

Nr P. 6/38/18/37.

90.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 kwietnia 1937 r. w sprawie odznak służbowych Straży Kolei Państwowych.

Na podstawie § 37 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 23) oraz § 13 pkt. 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Przodownicy, st. strażnicy i strażnicy obowiązani są do noszenia, niezależnie od odznaki, ustalonej rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 24.XI. 1934 r. (Dz. Urz. M. K. z 1935 r. Nr 2, poz. 10), na naramiennikach kurtki i płaszcza mundurowego numerów dla oznaczenia macierzystej Dyrekcji O.K.P. i odznak służbowych ze srebrnego galonu taśmowego, z krawężnymi po 1 mm szerokimi wypustkami barwy amarantowej.

(2) Wygląd i sposób noszenia wymienionych numerów i odznak mają odpowiadać następującym warunkom:

1) numery długości dwu centymentrów winny być wykonane z białego metalu lub srebrnym haftem i umieszczone w środku szerokości naramienników i na wysokości jednego centymetra od podstaw naramienników.

2) Dla oznaczenia poszczególnych Dyrekcyj O. K. P. ustanawia się następujące numery:

Warszawa — 1
Radom — 2
Wilno — 3
Poznań — 4
Toruń — 5
Katowice — 6
Kraków — 7
Lwów — 8.

3) Odznaką przodownika straży jest pojedyńczy galon szerokości 12 mm, umieszczony pośrodku szerokości naramiennika w ten sposób, by koniec galonu wszyty był wraz z naramiennikiem w rękaw, drugi koniec galonu dochodzić ma do guzika, na który przypięty jest naramiennik (wzór Nr 1).

4) Odznaką st. strażnika są 2 kąty o rozwartości 90^0, wykonane z galonu szerokości 8 mm; końce ramion obydwu kątów są ścięte równolegle do brzegów obrzeży naramiennika. Odstęp ścięty ramion kątów, od obrzeży naramiennika wynosi 5 mm. Kąty umieszczone być mają ramionami w kierunku podstawy naramiennika, przy czym końce ramion kąta niżej położonego winny być w odległości 2 cm od podstawy naramiennika. Odstęp między kątami wynosi 5 mm. Wierzchołki kątów mają znajdować się w środku szerokości naramiennika (wzór Nr 2).

5) Odznaką strażnika jest 1 kąt o rozwartości 90^0, wykonany z galonu szerokości 8 mm. Długość i zakończenie ramion winny być takie same, jak w kątach opisanych pod 4). Kąt umieszcza się ramionami w kierunku podstawy naramiennika w ten sposób, by końce jego ramion były w odległości 2 cm od podstawy naramiennika, wierzchołek zaś kąta — w środku szerokości naramiennika (wzór Nr 3).

§ 2. (1) Jako oznakę pełnienia służby ustala się dla st. strażników i strażników służbowy znaczek ewidencyjny, noszony na prawym boku kurtki lub płaszcza pośrodku szerokości i wysokości prawej górnej kieszeni kurtki, a na płaszczu — między drugim a trzecim guzikiem licząc od góry.

(2) Opis służbowego znaczka ewidencyjnego: tarcza z białego metalu w kształcie sześciokąta, długość każdego z boków — 19 mm. Na wypukłej krawędzi tarczy — tłoczony na zewnątrz napis „Straż Kolei Państwowych", u dołu zaś — godło kolejowe. Na środku części tarczy, na oksydowanej płaszczyźnie—tłoczone na zewnątrz 11 mm. wysokie numery ewiden-

cyjne. Na tylnej stronie tarczy — umocowany płaski sprężynowy zaczep, zapomocą którego przypina się znaczek do kurtki lub płaszcza przez założenie na dwie przyszyte jedna nad drugą poprzeczki z sukna barwy munduru (wzór Nr 4).

(3) Ustalam następujące kolejne numery ewidencyjne dla st. strażników i strażników:

D.O.K.P.	Warszawa	od	1 — 1100
„	Radom	od	1101 — 1600
„	Wilno	od	1601 — 2100
„	Poznań	od	2101 — 2450
„	Toruń	od	2451 — 2800
„	Katowice	od	2801 — 3050
„	Kraków	od	3051 — 3400
„	Lwów	od	3401 — 4050.

Numer służbowy znaczka ewidencyjnego winien być wpisany do książeczki służbowej strażnika (st. strażnika).

Służbowe znaczki ewidencyjne należy przydzielać strażnikom i st. strażnikom na czas zatrudnienia ich w Straży Kolei Państwowych.

W przypadku przeniesienia do innej służby lub innej dyrekcji, również w przypadku zwolnienia ze służby strażnik winien zdać służbowy znaczek ewidencyjny swemu przełożonemu.

Winny zagubienia znaczka ewidencyjnego, prócz odpowiedzialności służbowej, obowiązany będzie pokryć koszt nabycia nowego znaczka.

§ 3. Przodownicy, st. strażnicy i strażnicy obowiązani są do noszenia w służbie gwizdka na granatowym sznurku. Sznurek do gwizdka typu ustalonego dla szeregowych Policji Państwowej, winien być przytwierdzony do drugiego od góry guzika kurtki lub płaszcza, gwizdek zaś winien być noszony pod kurtką lub płaszczem między trzeciem a czwartym guzikiem od góry.

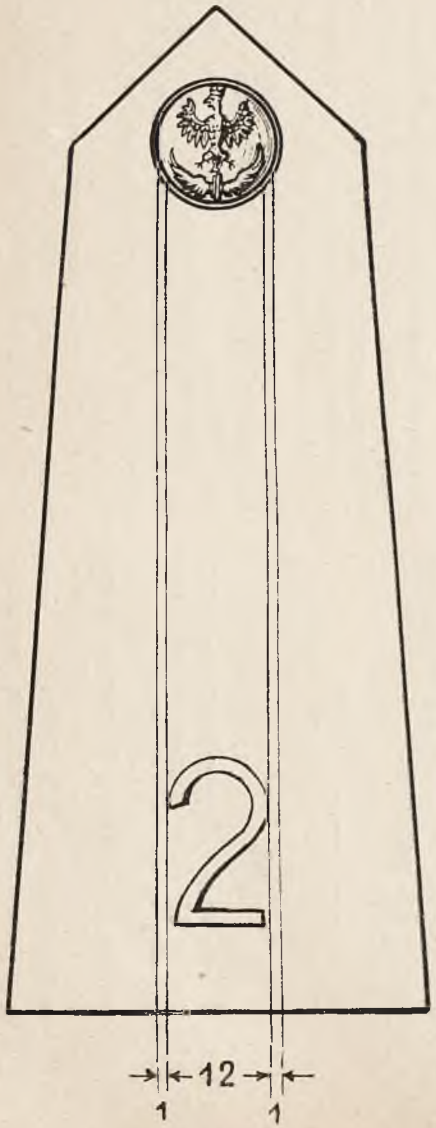
§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tym, że zainteresowani pracownicy winni zaopatrzyć się na koszt własny w odznaki i sznurki do gwizdków w ciągu 8-miu tygodni od wejścia w życie zarządzenia.

Zakup służbowych znaczków ewidencyjnych dokonany będzie centralnie.

Nr P. 10-221/12/37.

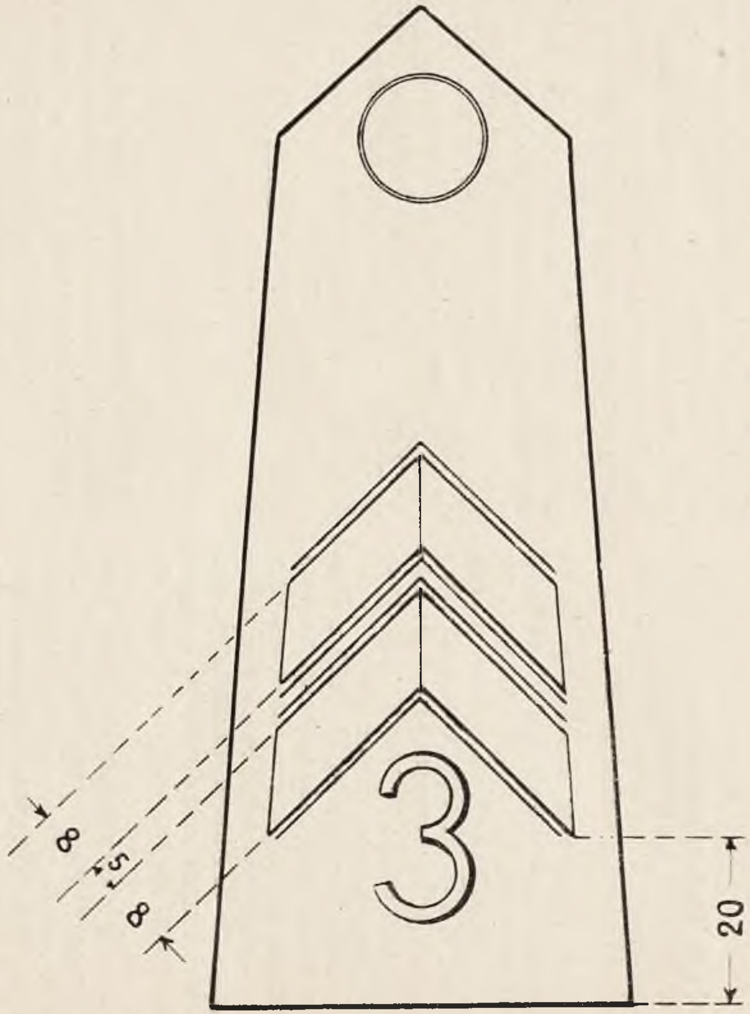
Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 19 kwietnia 1937 r. (Nr P./10-221/12/37).

Wzór Nr 1.

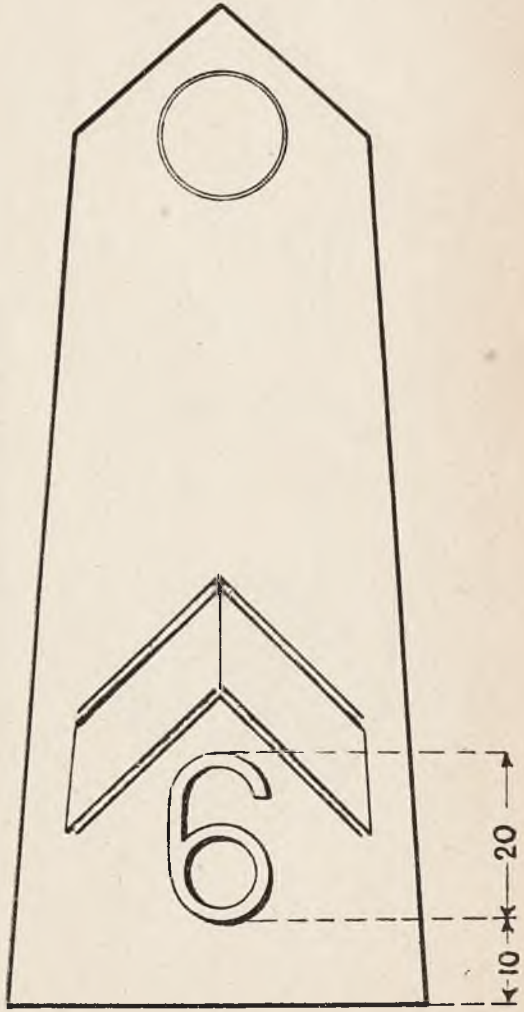
PRZODOWNIK

Wzór Nr 2.

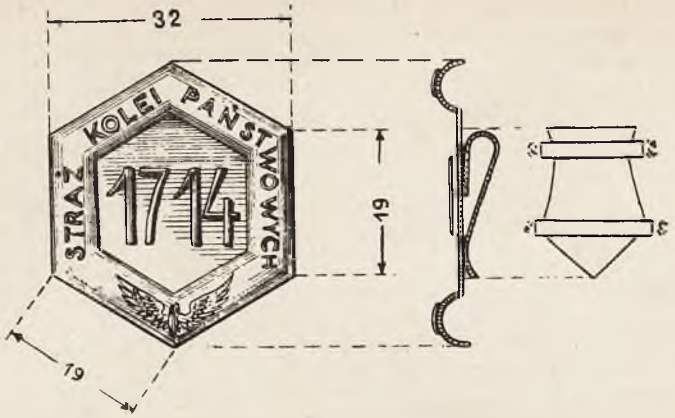
ST. STRAŻNIK

Wzór Nr 3.

STRAŻNIK

Wzór Nr 4.

Wzór służbowego znaczka ewidenc. Straży Kolei Państwowych.

91.

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 15 kwietnia 1937 r. Nr 62 o zaopatrywaniu biur Ministerstwa Komunikacji i urzędów P.K.P. w maszyny do pisania marki „F K".

Prezes Rady Ministrów okólnikiem Nr 83 z dnia 9.XII. 1931 r. podanym do wiadomości Dyrekcjom Okręgowym Kolei Państwowych zarządzeniem Ministerstwa Komunikacji z dnia 18.VIII. 1936 r. Nr MZ X. 948.24, zalecił urzędom i instytucjom państwowym nabywanie maszyn do pisania marki „F K", wyrobu Państwowej Fabryki Karabinów w Warszawie.

Okólnikiem Nr 8 z dnia 24.III. 1937 r. Prezes Rady Ministrów ponownie wskazał na bezwzględną konieczność popierania krajowej produkcji maszyn do pisania przez wyłączne zakupywanie maszyn „F K", które nie ustępują pod względem jakości materiału, sposobu budowy i ceny — maszynom do pisania pochodzenia zagranicznego.

W związku z powyższym, polecam bezwzględne przestrzeganie zaleceń Prezesa Rady Ministrów, przy czym winni nieprzestrzegania powyższych zaleceń pociągani będą do odpowiedzialności służbowej, a koszty maszyn produkcji zagranicznej nabytych na ich polecenie, pokryte zostaną z ich poborów.

Nr. G. VIII. 223/1/37.

92.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 7 kwietnia 1937 r. Nr 63 w sprawie przejazdów służbowych w pociągach MTE.

Nawiązując do zarządzenia Nr HO-II 43/121 (Dz. Tar. i Zarz. Kol. Nr 33 z dnia 1.IX. 1935 r. poz. 454) i wyjaśnienia Nr HO II-22a/35 z dnia 3.IV. 1936 r. w sprawie przejazdów w pociągach MTE, Ministerstwo Komunikacji podaje do wiadomości, że w razie niezbędnej konieczności odbycia podróży służbowej we wspomnianych pociągach przez pracowników kolejowych za biletami służbowymi imiennymi lub też bezimiennymi, — takie podróże służbowe mogą odbywać się za wykupieniem w kasie biletowej kuponu na miejsce w pociągu MTE, przy czym koszt kuponu powinien być zaliczony w rachunku kosztów podróży. Zwrot wydatku może mieć miejsce tylko przy dołączeniu do rachunku nabytego kuponu.

Okólnik niniejszy nie zmienia przepisów okólnika Nr HO II-22a/5 z dnia 3.IV. 1936 r. w przedmiocie przejazdu personelu służby rewizyjnej.

Nr. G Bm. 59/37.

93.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 8 kwietnia 1937 r. Nr 64 w sprawie szkolenia personelu kolejowego z obsługi hamulców zespolonych w ruchu towarowym.

Na kursach, zorganizowanych przez Ministerstwo Komunikacji, przeszkolono pewną ilość personelu kolejowego służby mechanicznej w zakresie zasad budowy, obsługi i utrzymania hamulców zespolonych w ruchu towarowym.

Wspomniane kursy miały na celu przygotowanie instruktorów dla szkolenia personelu kolejowego z obsługi i utrzymania hamulców zespolonych.

Wyznaczając absolwentów omawianych kursów do instruowania personelu, Dyrekcje Okręgowe K. P. przestrzegać będą następujących zasad:

1) do instruowania pracowników, dla których znajomość zasad budowy oraz obsługi i utrzymania hamulców zespolonych wymagana jest w szerszym zakresie, wyznaczać należy

pracowników, którzy ukończyli kursy z wynikiem „bardzo dobrym" i „dobrym";

2) pracownikom, którzy ukończyli wspomniane kursy z wynikiem „dostatecznym", mogą dyrekcje powierzać instruowanie, jednak w miarę możności, personelu niższego, lub pracowników biurowych, dla których wymagana jest jedynie ogólna znajomość obsługi hamulców zespolonych.

Ponadto przeszkolono na kursie z obsługi hamulców zespolonych, starszych instruktorów i pewną ilość instruktorów służby ruchu. Wszyscy absolwenci tego kursu mogą być użyci do instruowania personelu służby ruchu, stacyjnego i drużyn konduktorskich, z obsługi i utrzymania hamulców zespolonych.

Ministerstwo Komunikacji zaznacza, że z początkiem 1938 r. przewiduje się całkowite przejście dalekobieżnego ruchu towarowego na hamulce zespolone, wobec czego należy dołożyć wszelkich starań, aby do tego czasu personel służby mechanicznej i ruchu był w dostatecznym stopniu zaznajomiony z obsługą i utrzymaniem tych hamulców.

Nr. P. 5-58/27/37.

94.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 16 kwietnia 1937 r. Nr 65 w sprawie egzaminowania pracowników kolei użytku publicznego i prywatnego, nie będących w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

W związku z zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 31 marca 1937 r. Nr P. 5-194/1/37 (Dz. T. i Z. K. Nr 15, poz. 221), wprowadzającym zmiany w rozporządzeniu z 29 kwietnia 1935 r. Nr P. 5-194/1/35, o egzaminowaniu pracowników kolei użytku publicznego i prywatnego, nie będących w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. T. i Z. K. Nr 22, poz. 259), poleca się w okólniku z 20 maja 1936 r. Nr P. 5-194/11/36 (Dz. Urz. M. K. Nr 28, poz. 137) wykreślić pkt. 12), dotyczący pobierania opłat za badania lekarskie pracowników zgłaszanych do egzaminu.

Nr. P. 5-194/4/37.

95.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 kwietnia 1937 r. Nr 66 w sprawie zmiany tekstu zarządzenia o organizacji służby elektrotechnicznej w dziedzinie silnych prądów na obszarze Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie.

Na podstawie zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9 grudnia 1936 r. o zniesieniu oddziałów mechanicznych kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 67, poz. 340) należy w tekście zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 25 marca 1936 r. o organizacji służby elektrotechnicznej w dziedzinie silnych prądów na obszarze Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie (Dz. Urz. M. K. Nr 21, poz. 99) poczynić następujące zmiany:

1) w § 2, ust. (6) otrzymuje brzmienie: „Dział Ogólny spełnia w stosunku do jednostek służbowych wymienionych w § 3 czynności takie, jakie spełnia Dział Ogólny Wydziału Mechanicznego w stosunku do Oddziału Mechanicznego Dyrekcji i do parowozowni";

2) w § 4 ust. (1) pkt. 5) i w § 6 ust. (1) pkt. 3) wyrazy „oddziały mechaniczne kolei państwowych" zastępuje się wyrazami „Oddział Mechaniczny Dyrekcji";

3) w § 4 ust. (3) i w § 6 ust. (3) wyrazy „naczelnik oddziału mechanicznego kolei państwowych" zastępuje się wyrazami „Naczelnik Oddziału Mechanicznego Dyrekcji i naczelnicy parowozowni kolei państwowych".

Nr. P. 5. 132/4/37.

96.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 17 kwietnia 1937 r. Nr 67, o stanowisku i tytule palacza w niższej państwowej służbie cywilnej w dziale Ministerstwa Komunikacji.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że stanowiska i tytuły urzędowe starszych palaczów, palaczów i pomocniczych palaczów zostały utrzymane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1935 r. o zaliczeniu poszczególnych grup funkcjonariuszów państwowych do kategorii funkcjonariuszów niższych i ustaleniu ich tytułów (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 360).

Nr. P. 8/6/17/36.

97.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 7 kwietnia 1937 r. Nr 68, w sprawie formy pouczenia o prawie do odwołania.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym postanawia w art. 76 ust. 1, że objaśniając stronę o przysługującym jej prawie wniesienia odwołania do władzy wyższej, należy wskazać tę władzę oraz termin i tryb odwołania, zaś w art. 89 ust. 1, że odwołanie należy wnieść za pośrednictwem tej władzy, która decyzję wydała. Nadto w myśl § 18 ust. (1) i § 21 ust. (1) i (2) pragmatyki odwołanie winno być wniesione na piśmie drogą służbową przez bezpośredniego zwierzchnika.

Dlatego pouczenie o odwołaniu, które należy zamieszczać we wszystkich decyzjach, wynikających ze stosunku służbowego, i od których służy odwołanie do Ministerstwa Komunikacji w trybie powołanych na wstępie rozporządzeń, powinno mieć następującą formę:

„Przeciw niniejszej decyzji przysługuje Panu (i) prawo wniesienia odwołania do Ministerstwa Komunikacji za pośrednictwem . . . . (podać nazwę urzędową i siedzibę władzy przedsiębiorstwa „P. K. P.", która wydała decyzję t.j. dyrekcji okręgowej kolei państwowych lub biura P. K. P., podległego bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji), w drodze służbowej przez bezpośredniego zwierzchnika, na piśmie, które powinno być złożone w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następującego po dniu otrzymania niniejszego pisma".

Nr P. 8/16/8/37.

DZIAŁ FINANSOWY.

98.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 marca 1937 r. o wydaniu dodatku I do Regulaminu Biur Kontroli Dochodów Nr F. 11.

Z ważnością od dnia 1 stycznia 1937 r. wprowadza się w Regulaminie Biur Kontroli Dochodów w Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych Nr F. 11, zatwierdzonym rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 17 lutego 1930 r. Nr II/2/1453/30, zmiany i uzupełnienia wydane w formie oddzielnego dodatku Nr I, drukowanego jednostronnie.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczas wydane zmiany i uzupełnienia wymienionego wyżej Regulaminu wydane w formie oddzielnych okólników.

Nr F. D. III-91/14.

99.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 10 kwietnia 1937 r. Nr 69 w sprawie zmiany terminu sporządzania wykazów zmian inwentarza użytkowego.

Wykazy zmian inwentarza użytkowego sporządzane w terminach kwartalnych zgodnie z postanowieniami art. 175 p. 2 przepisów F. Nr 2 należy do odwołania sporządzać i przedkładać w terminach półrocznych.

Wykazy te za pierwsze półrocze powinny obejmować wszelkie zmiany w ilostanie inwentarza, które zaszły w czasie od 1.I. do 30.VI. zaś, za drugie półrocze zmiany od 1.VII. do 31.XII. danego roku.

Nr. F. R. I/6/18.

Wydawnictwa zalecone.

„Zarys Historii Wojennej Pułków Polskich" wydawnictwo „Wojskowego Biura Historycznego".

Wydawnictwo obejmuje w ramach 5 tomów (7.310 stron druku ze 185 szkicami), historię 185 pułków broni i dywizjonów artylerii konnej, daje obraz organizacji oddziałów w dobie wojny, ich działań bojowych i dorobku wojennego.

Cena całego dzieła wynosi 180 zł, możliwe jest także nabywanie na warunkach ratalnych, po 10 zł miesięcznie, zamówienia przyjmuje Główna Księgarnia Wojskowa, Warszawa, Krak. Przedmieście Nr 11.

Nr G. III. 123/11/37.

Patejdl Aleksander Dr. Pisownia polska. Przepisy — Interpunktacja — Słownik — Wskazówki praktyczne. Lwów 1936. Skład główny, Księgarnia T. S. L. Lwów, Batorego 30.

Cena 70 gr, przy zamówieniach wprost u autora: Lwów, Stryjska 38 — zniżka 20%.

Nr G. III. 123/7/37.

Adres Redakcji:

Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 78, tel. 552.00, wewn. 127.

Adres Administracji:

Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO. Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 90249. 30.IV.37. 8400.